

ת"פ 56739/09/20 - מדינת ישראל נגד מאג'די גדיפי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

06 מאי 2021
ת"פ 56739-09-20 מדינת ישראל נ'
גדיפי(עציר)

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל

מאג'די גדיפי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד גיורא חזן

ב"כ הנאשם, עו"ד אחמד וותד

<#4#

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני, במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן -
בתאריך 18.09.20 הנאשם שהה במסעדה ביישוב שגב שלום כשברשותו מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, שלוש מחסניות מתאימות לאקדח, וקופסא שהכילה 37 כדורי תחמושת 9 מ"מ (להלן: "המזוודה"). בשלב מסוים הנאשם יצא מהמסעדה כשהמזוודה בידו. שוטרים הגיעו למקום כדי לעכבו, הזדהו בפניו והורו לו לעצור, ובתגובה הוא השליך את המזוודה על הקרקע בכוונה להכשיל או למנוע הליך שיפוטי בהעלמת ראיות.
2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הוא הורשע בעבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא בחוק העונשין התשל"ז-1977 ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 בחוק העונשין התשל"ז-1977.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

4. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה; טענה לחומרת עבירות הנשק; ציינה את הערכים המוגנים בעבירות הנשק; התייחסה למדיניות הענישה הנוהגת; ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש, הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם וציינה כי לחובת הנאשם הרשעה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית משנת 2014, עליה נדון לשנת מאסר. הגישה תמונות של המזוודה ובה האקדח. וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי וקנס כספי מרתיע.

5. ב"כ הנאשם ציין את התיקון בכתב האישום; את הודאת הנאשם ואת לקיחת האחריות על המעשה; את גילו הצעיר של הנאשם; ואת העובדה שהרשעתו הקודמת היא משנת 2014. ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר ולמקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

7. הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת ושיבוש מהלכי משפט. העבירות בוצעו במהלך אירוע אחד, באותו זמן ומקום, ובאותו הקשר, ובהתאם לכך יש לראות בהן כמהוות אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם לכל העבירות ולגזור עונש כולל.

8. הנאשם החזיק אקדח תקני בקוטר 9 מ"מ ומחסניות וכדורים תואמים. כך היו בידיו כל המרכיבים הדרושים לעשיית שימוש בנשק.

9. אקדח הוא כלי קטלני. כוחו מאפשר למי שמחזיק בו לאיים בהפעלתו ואף להפעילו. ובפועל אקדחים מעורבים באירועים פליליים וביטחוניים והשימוש בהם גובה קרבנות בנפש.

10. התופעה של החזקת נשק שלא כדין נפוצה, במיוחד באזורים מסוימים במדינה, והיא הולכת ומתרחבת. השלכותיה על הפשיעה, על שלום הציבור וביטחונו, ועל תחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי, ניכרות ובולטות. גורמי האכיפה רואים בה גורם משמעותי הדורש טיפול עומק. והציבור משווע לשינוי המצב.

11. באזורנו התופעה בולטת במיוחד בקרב האוכלוסיה הבדווית. הסיבות לכך נעוצות בין היתר בצורך של חלק מאוכלוסיה זו להחזיק נשק בהתחשב בסביבת המגורים המדברית, המרוחקת ממקום יישוב; הקושי שלהם לקבל רישיון להחזקת נשק; הגישה הרווחת המקלה ביחס להחזקת נשק שלא כדין; זמינות כלי נשק המגיעים משטחי הרשות הפלסטינית; וכן, ריבוי הסכסוכים האלימים; והמעורבות הגבוהה יחסית בפשיעה.

12. ההתמודדות עם תופעה חמורה זו מחייבת טיפול רב מערכתי, הכולל תחומים שונים ובין היתר חינוך, הסברה, שילוב חברתי, ועוד. אולם הבשלת תהליכים כאלה אורכת זמן רב והצורך במיתון התופעה איננו סובל דיחוי.

ענישה היא אחד הכלים למיתון תופעות פליליות הפוגעות בחברה, שביטוייה ניכר בהווה ויש בה כדי להשפיע בטווח הנראה לעין.

13. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירות של הנאשם הם בעיקר שמירת החיים והגוף, שמירת הרכוש, ושמירת שלום הציבור ובטחונו. בהתחשב בטיב הנשק והתחמושת שהנאשם החזיק, מידת הפגיעה בערכים החברתיים כאן היא משמעותית.

14. מצב הדברים החמור בתחום עבירות הנשק הביא לכך שבשנים האחרונות מדיניות הענישה בעבירות אלה הוחמרה באופן מובהק -

"לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו למשל בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, [פורסם בנבו] פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.10.2018))." - רע"פ 5613-20 **זאקי אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (נבו, 25/08/20)

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת... בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך." השופט י' אלרון ב- ע"פ 4406-19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (נבו, 05.11.19) (להלן: "עניין סובח")

וכב' השופט מזוז הוסיף ואמר בעניין סובח הנ"ל -

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק

הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן... על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. **ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן.**

בע"פ 1826/19 סאמר אבו עסא נ' **מדינת ישראל** (11.07.19) המערער החזיק בנשק מאולתר אוטומטי (להלן: "הנשק"). במועד מסוים פנה לאחר וביקש ממנו להחזיר עבורו את הנשק באופן זמני, ומאוחר יותר הגיע למקום מסוים והשאיר בו את הנשק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. והנאשם נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל. ובית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע-

"בהינתן נקודת המוצא לפיה אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים, לא מצאנו כי המקרה שבפנינו נופל לגדרם של אותם מקרים. נקודת המוצא היא אפוא נקודת הסיום. לכך יש להוסיף את מדיניותו של בית משפט זה בכל הנוגע לעבירות נשק."

בע"פ 4354/18 **חמודא אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (29.11.18) המערער מצא נשק מאולתר טעון במחסנית, נשא את הנשק הטעון ברכבו, נסע בחוסר זהירות ונעצר. הוא הורשע בנשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. המערער נעדר עבר פלילי והוא שולב בטיפול, ושירות המבחן המליץ על צו מבחן ומאסר בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר וגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין להתערב במתחם שנקבע. ובשל שיקולי שיקום סטה לקולא מהמתחם שנקבע והטיל על המערער 17 חודשי מאסר בפועל

בע"פ 3156/11 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (נבו, 21.02.12) המערער החזיק ברכב בו נסע אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח. הוא הודה והביע חרטה. אין לו עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור על העונש נדחה.

בע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל** (נבו, 29.09.13) המערער נתפס נוהג ברכב בו היו אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. אין למערער עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנים, וגזר עליו 21 חודשי מאסר. הערעור על העונש נדחה.

בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (נבו, 22.02.07) - המערער נהג ברכב ונתפס מחזיק באקדח, מחסנית ותחמושת המוסתרים בגרב בתחתוניו. כשנעצר, הזדהה כאחר. הוא הורשע בהחזקת נשק שלא כדין ובהפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ובית המשפט המחוזי גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש. צוין כי המערער בעל עבר פלילי בעבירות לא פשוטות. העונש הוחמר ל 24 חודשי מאסר.

15. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

החזקת נשק ותחמושת שלא כדין בנסיבות כבענייננו, מחייבת פעולות מקדימות ותכנון;

הנאשם נתפס ע"י המשטרה כשהנשק ברשותו, כך שהנזק שיכל להיגרם מהשימוש בנשק או מהעברתו לגורמים אחרים, לא התממש; ואולם, פוטנציאל הנזק הטמון בהחזקת נשק שלא כדין רב וחמור מאוד;

והנאשם החזיק במזוודה שהכילה "ערכת נשק" תקנית, שכללה אקדח, שלוש מחסניות תואמות וקופסת כדורים מתאימים. ולא היה בפיו הסבר להחזקת הנשק.

16. בהתחשב בחומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין בעבירות נשק וביקש ללמוד מהם על העונש שיש להטיל על הנאשם. עיון בפסקי הדין מלמד כי בחלק מהם מתחמי העונש ההולם שנקבעו דומים לזה שנקבע כאן (ת"פ 10721-03-13 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם (26.02.14); ת"פ 53496-03-18 מדינת ישראל נ' אבו עסא ואח' (06.02.19)); בת"פ 11843-03-20 מדינת ישראל נ' סולומון בייך (18.02.12) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר על רקע הרשעת הנאשם בעבירות של סיוע להחזקת נשק והפרעה לשוטרי; בעפ"ג 56305-02-20 ווספי אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (18.08.20) הנ"ל העונש הופחת מ- 15 חודשי מאסר לשנת מאסר בשל נסיבותיו האישיות של המערער; בת"פ 20451-09-20 מדינת ישראל נ' רפעת קפיש (10.03.21) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 40 חודשי מאסר בגין עבירות של נשיאת נשק וכניסה לישראל שלא כדין והוטלו 18 חודשי מאסר בפועל; ובת"פ 40815-12-19 מדינת ישראל נ' שלומי סילוק (28.12.20) ות"פ 62447-05-20 מדינת ישראל נ' אברהים אבו פריחה (31.01.21) דובר בהסדרי טיעון סגורים שהתקבלו על ידי בית המשפט.

18. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם; את הפגיעה הצפויה לו ולמשפחתו מהמאסר; את הודאתו; את עברו הפלילי ואת העובדה שהוא ריצה עונש מאסר של שנה; ואת הצורך בהטמעת חומרת המעשה בתודעת הציבור, ובהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות נשק.

19. בהתחשב בכל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד
אייר תשפ"א,
06/05/2021 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה